

[Holstein.]

Og da disse Formænd og Næstformænd fik at vide af den højtærede Regering, at den havde Kriseforslag udarbejdet, som den agtede at forelægge dem og agtede at høre deres Mening om — med offentligt Tilføjende af, at hvis Landboforeningerne stillede sig velvilligt til disse Kriseforslag, saa vilde Regeringen være betænkt paa at indkalde Rigsdagen, men hvis Landboforeningerne ikke stillede sig velvilligt til dem, saa vilde Regeringen ikke indkalde Rigsdagen før normalt —, da de ulykkelige Formænd for Landboforeningerne fik denne Besked, hvad gjorde de saa? De sammenskaldte Formændene i de respektive Landboforeninger og spurgte Formændene, hvad Formændene mente om Situationen.

Og Formændene, de kaldte ikke Bestyrelserne i Landboforeningerne sammen; de afholdt ikke ekstraordinær Generalforsamling for at tage Stilling til noget saa ekstraordinært som Regeringskriseforslag, hvis Fremsættelse lige saavel som Rigsdagens Indkaldelse til deres Behandling var gjort afhængig af Landboforeningernes større eller mindre Tilslutning til disse Forslag. Nej, Formændene for Landboforeningerne indskrænkede sig til at bemyndige de samvirkende Landboforeningers Formænd til at handle, gav dem frit Mandat til i den paa-gældende Situation at handle, som Formændene skønnede hensigtsmæssigt. Med hvilken Kompetence Formændene i Landboforeningerne gav dem dette Mandat, faar staa hen; det er i hvert Fald ikke de Principper, de Urafstemningsprincipper, som i saadanne Forhold følges af de socialdemokratiske Fagforeninger.

Formændene gik derefter med deres Blankomandat til de ledende Landbopolitikere paa Rigsdagen. Formændene for de jyske Landboforeninger, Hr. Hauch og Hr. Pinstrup, henvendte sig til de indflydelsesrige Landborepræsentanter i Partiet Venstre i Folketinget og i Landstinget, Hr. Hauch og Hr. Pinstrup, for at høre, hvad Hr. Hauch og Hr. Pinstrup mente om Landborepræsentanterne Hr. Hauchs og Hr. Pinstrups Stilling til Regeringens Kriseforslag. Og Hr. Hauch og Hr. Pinstrup, Rigsdagsmændene, sagde til de to andre Herrer, at de syntes, at Forslagene var absolut forkastelige.

Og paa de jyske Husmandsforeningers Vegne henvendte Hr. Holdgaard sig til Folketingsmanden, den indflydelsesrige radikale Husmandsfører paa Rigsdagen, Hr. Holdgaard, for at høre, hvad han mente om Forslagene. Og Hr. Holdgaard svarede de jyske Husmandsforeningers Formand, at

han fandt Regeringsforslagene aldeles fortræffelige, og at det eneste, som der var at gøre i denne Situation, var at give disse Forslag sin uforbeholdne Tilslutning.

For de sjællandske Landboforeningers Vedkommende gik det lidt vanskeligere; for der havde Formanden, Hr. Tvedegaard, kun en forhenværende Folketingsmand at holde sig til, nemlig den forhenværende Folketingsmand Tvedegaard. Derfor kom han til at vakle lidt i Anklerne under Forhandlingerne om Regeringens Kriseforslag. Han havde ikke faaet nogen ganske klar Dessen for, hvorledes han skulde forholde sig. Men det endte dog med, at han sluttede Tropp med de øvrige Landboforeningers Repræsentanter.

Man bad altsaa om Udsættelse for at drøfte Spørgsmaalet med Politikerne, og denne Drøftelse mellem Tordenskjolds Soldater varede fra 21. Juli til 19. August og fik det Resultat, at Landboforeningerne pure afviste, og at Husmandsforeningerne pure tiltraadte.

Derefter henvendte den saakaldte Jyske Landmænds Sammenslutning, „Randers-Bevægelsen“, sig til Regeringen, jeg tror den 28. August, og til Trods for, at Regeringen havde sagt, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Rigsdagen skulde indkaldes tidligere end normalt, afgang af, hvordan Landboforeningerne stillede sig, var alligevel Krisen blevet saa alvorlig og saa overhængende, at den højtærede Regering fandt det betimeligt at indkalde Rigsdagen 10 Dage tidligere end normalt.

Og hvad forelagde den højtærede Regering saa paa denne Rigsdag? Hvad var det for Forslag, som man havde indskrænket sig til at forelægge Landboforeningerne, til Trods for at man fra Regeringens Side offentligt erklærede, at disse Forslag kunde bringe hurtig Hjælp og virksom Hjælp, ja, var de eneste, som i den paagældende Krisesituation kunde bringe virksom og hurtig Hjælp.

Det var jo i sig selv en mærkelig Fremgangsmaade, at en parlamentarisk Regering, som i en saadan Krisesituation efter Maaneders Tøven og Vaklen og politisk Inerti omsider har bekvæmet sig til at udarbejde Kriseforslag, om hvilke den erklærer, at de kan bringe hurtig og effektiv Hjælp og er de eneste, der kan det, indskrænker sig til at forelægge disse Forslag for nogle Formænd for Landboforeninger i Stedet for, at det selvfølgelig burde være dens parlamentariske Pligt snarest at indkalde Rigsdagen, for at den kunde tage Stilling til disse Forslag. Det gjorde Regeringen imidlertid ikke. Den ventede,